

foretagender. Han nævnte forskellige Eksempler derpaa og tilføjede, at det havde været hans Ønske, at man nu kunde stoppe op med Byggeriet for nogen Tid. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, og jeg maa maaske benytte Lejligheden til at udtale Haabet om, at man fra Statens Side vil lade Byggeforetagender, som uden Skade taale Opsættelse, opføre noget varierende med Byggekonjunkturerne her i Byen, saaledes at man i Tider, hvor det kniber med Arbejde, forcerer dette, og derimod i Tider, hvor der er rigeligt med Arbejde, vil være noget tilbageholdende. Men det ærede Medlem for Hillerød er ligesom vi andre paa det rene med, at det Foretagende, der her stilles Forslag om, maa gennemføres i de allernærmeste Aar.

Maa jeg begynde med at henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Mønskredden (Emil Petersen): Jeg gør her nogle Bemærkninger, som netop Udtalelser af det ærede Medlem give mig Anledning til, om end disse Bemærkninger ogsaa indeholde Svar til andre ærede Talere. Det ærede Medlem mente, at jeg for meget havde anvendt min Skarpsindighed paa at kritisere Forslaget. Men det ærede Medlem har vel som Ordfører for sin Gruppe sat sig lige saa grundigt ind i Forslaget som jeg, hvem dette Hverv er overdraget fra vor Side, har gjort. Det forekommer mig da, at den naturligste Opgave for det ærede Medlem var at imødegaa min Kritik, som jo helt igennem fra først til sidst var saglig; saa kunde vi have krydset Klinger om Sagen. Men det gjorde det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem syntes at være ked af min Kritik og tilføjede, at jeg altid kritiserede de Forslag, den højtærede Trafikminister fremsatte. Det er aldeles ikke Tilfældet. Det vilde kunne tyde paa, at disse Forslag altid have været mangelfulde, hvad de ingenlunde have været. Saa vidt jeg erindrer, kan det ærede Medlem foruden denne Sag kun nævne et Forslag fra Trafikministeren, som jeg har angrebet, og det var det, vi havde til Behandling i Begyndelsen af denne Uge.

Det ærede Medlem nævnede, at jeg ogsaa havde angrebet Forslaget om Christiansborg. I denne Anledning maa jeg maaske uden Ubeskedenhed stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Kan det ærede Medlem nævne mig nogen anden paa Rigsdagen, som i stærkere Grad har fremhævet de gode Sider, som vare i det Projekt, der blev fremsat af den ærede Minister, og

kan han nævne mig noget Medlem, som med større Iver og større personlig Ulejlighed end jeg har arbejdet for, at denne Sag skulde komme til en god Løsning og blive ført igennem i Rigsdagen i den daværende Samling? Naar det ærede Medlem besvarer mig disse Spørgsmaal, kunne vi derefter fortsætte videre. Det forekommer mig for øvrigt mærkeligt, at netop det ærede Medlem fremdrager denne Ting, thi det var jo ikke muligt at faa det ærede Medlem og hans Meningsfæller til at gaa med til Lovforslaget om Genopbyggelsen af Christiansborg. Det ærede Medlem stemte imod det. Af hvilken Grund det ærede Medlem gjorde dette, ved jeg ikke, men han modsatte sig altsaa Forslaget, og jeg maa maaske nævne, at det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), som var Ordfører for det ærede Medlems Gruppe, gik meget stærkt imod Forslaget og endog i den Anledning kom i Konflikt med den højtærede Trafikminister, hvad der imidlertid ikke var det paagældende Medlems Fejl. Men hvorfor modsatte det ærede Medlem for Æbeltoft sig dette Forslag? Selvfølgelig fordi han fandt det ufyldstgørende. Den moderate Gruppe har dog vel ikke drevet Politik paa Christiansborg Slot? Nej, det ærede Medlem for Æbeltoft fremførte fuldstændig saglige Grunde, som ledede ham til at modsætte sig dette Forslag. Han fandt det ufyldstgørende. Han mente, at man skulde opsætte Sagen, gaa videre i sin Undersøgelse for at komme til et bedre Resultat end det, der da forelaa, og der er intet at sige dertil, da de Grunde, han anførte, som sagt, vare fuldkommen saglige. Paa samme Maade forholder det sig her.

Jeg tilstaar, at jeg vilde føle det som en Sorg, jeg vilde betragte det som en virkelig Ulykke, om dette Forslag, som det her foreligger, skulde blive gennemført. Derfor kritiserer jeg det. Hvis et Forslag er godt, kan det taale Kritik, og det er ikke alene vor Ret, men det er vor uafviselige Pligt at kritisere de Forslag, der komme frem. Vi have den Pligt at gennemføre det gode, at modsætte os det, som vi finde er daarligt, eller at omdanne det saaledes, at det bliver saa godt som muligt. Hvad der saa selvfølgelig altid vil være Uenighed om, er, hvad der er godt, og hvad der er slet. Men det er derfor, vi sidde her. Vi skulle udtale os om disse Sager, drøfte dem, krydse, som jeg før sagde, Klinger, søge at paavirke hverandre. Det er en uafviselig Pligt, vi alle have, og handle vi anderledes, forsømme vi den